

Sygn. akt X U 587/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Szajner

Protokolant: Monika Biegańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 czerwca 2016 r. **we W.**

sprawy z odwołania T. T.

od decyzji(...)h Oddział we W.

z dnia 06 lipca 2015r. **znak:** (...)

w sprawie T. T.

przeciwko (...) Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Ubezpieczona T. T. wniosła **odwołanie od decyzji** organu rentowego, (...) Oddział we W., z 6 lipca 2015 r. znak (...) - (...) odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okresy: od 22 października 2007 r. do 26 października 2007 r.; od 30 października 2007 r. do 5 listopada 2007 r.; od 18 grudnia 2007 r. do 27 grudnia 2007 r.; od 2 stycznia 2008 r. do 18 stycznia 2008 r.; od 21 stycznia 2008 r. do 23 czerwca 2008 i domagała się jej zmiany poprzez przyznanie jej spornego świadczenie w wysokości 100%.

W odwołaniu ubezpieczona podniosła, że skoro organ rentowy przez 3 lata nie rozpoznał jej wniosku z 16 września 2010 r. to nie może teraz przerzucać ciężar tego błędu na nią. Ponadto, organ rentowy nie wyliczył zwolnień lekarskich za cały okres leczenia skutków wypadku przy pracy, tj. od 9 października 2007 r. do 19 sierpnia 2008 r. Ubezpieczona wskazała, że wyrokiem tut. Sądu Rejonowego zdarzenie z 5 października 2007 r. zostało uznane za wypadek przy pracy. Pismem z 16 września 2010 r. zwróciła się do organu rentowego z wnioskiem o wypłatę świadczeń z tytułu wypadku przy pracy. Po czterech miesiącach organ rentowy wydał decyzję o odmowie wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego w wysokości 100 %, od której to decyzje złożyła dowołanie do Sądu, nie rozpatrzył natomiast i nie rozpoznał sprawy o zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego. Dlatego 6 listopada 2014 r. złożyła pozew do Sądu, który jednak został przekazany do rozpoznania organowi rentowemu i dopiero wówczas została w tej sprawie wydana decyzja przez organ rentowy. W ocenie ubezpieczonej, niezdolność do pracy w spornym okresie pozostawała w związku z wypadkiem przy pracy (k. 2-5).

Odpowiadając na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska, organ rentowy zarzucił, że ubezpieczona 16 września 2010 r. złożyła wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego, który nie został rozpoznany przez organ. Następny wniosek został przez nią złożony 6 listopada 2014 r. W związku z tym, że od ostatniego okresu zasiłkowego, za który zasiłek przysługuje (23.06.2008 r.) upłynęły 3 lata, roszczenie o wypłatę zasiłku chorobowego za sporne okresy uległy przedawnieniu (k. 9-v. 9).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

Wnioskodawczyni, T. T. z zawodu nauczyciel, będąc zatrudniona w Przedszkolu Nr (...) we W., 5 października 2007 r. uległa w pracy wypadkowi. Pracodawca nie uznał wypadku za wypadek przy pracy. Prawomocnym wyrokiem tut. Sądu z 31 maja 2010 r. (sygn. akt IV 2 P 659/08) zostało uznane, że zdarzenie z 5 października 2007 r. było wypadkiem przy pracy (pkt I sentencji wyroku).

Okoliczności bezsporne.

Między 5 października 2007 r., a 31 czerwca 2008 r. ubezpieczona przebywała na zwolnieniu lekarskim w następujących okresach:

- od 9-12 października 2007 r.,
- od 13-15 października 2007 r.,
- od 22-26 października 2007 r.,
- od 30-31 października 2007 r.,
- od 5-28 listopada 2007 r.,
- od 18-27 grudnia 2007 r.,
- od 2-12 stycznia 2008 r.,
- od 13-18 stycznia 2008 r.,
- od 21 stycznia 2008 r. do 3 lutego 2008 r.,
- od 4-17 lutego 2008 r.,
- od 15-24 lutego 2008 r.,
- od 18-27 lutego 2008 r.,
- od 25 lutego 2008 r. do 2 marca 2008 r.,
- 3 marca 2008 r.,
- od 4-17 marca 2008 r.,
- od 18-31 marca 2008 r.,
- od 1-15 kwietnia 2008 r.,

- od 16-21 kwietnia 2008 r.,
- 22 kwietnia 2008 r.,
- od 22-25 kwietnia 2008 r.,
- od 26-29 kwietnia 2008 r.,
- od 30 kwietnia 2008 r. do 9 maja 2008 r.,
- od 10-16 maja 2008 r.,
- od 17 maja 2008 r. do 3 czerwca 2008 r.,
- od 4-18 czerwca 2008 r.,
- od 19 czerwca 2008 r. do 11 lipca 2008 r.,

Ubezpieczona otrzymywała świadczenie chorobowe w związku z ogólnym stanem zdrowia.

Za okres od 24 czerwca 2008 r. do 18 czerwca 2009 r., ubezpieczona pobierała świadczenie rehabilitacyjne.

Dowody:

- Zeznania ubezpieczonej T. T. złożone na rozprawie 16.03.2016 r.
- Kserokopia wykazu zwolnień lekarskich – karta 6,
- Kserokopia zwolnień lekarskich – karta 141-159,
- Zestawienie zaświadczeń – w aktach ZUS.

Wnioskiem z 16 września 2010 r. wnioskodawczyni wystąpiła do organu rentowego o wypłatę świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego z tytułu wypadku przy pracy z 5 października 2007 r.

Decyzją z 22 grudnia 2010 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej wyrównania świadczenia rehabilitacyjnego do wysokości 100% podstawy. W wyniku odwołania, ubezpieczonej zostało przyznane świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego. Organ rentowy nie rozpoznał natomiast wniosku w zakresie zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego.

Pozwem z 6 listopada 2014 r., ubezpieczona wniosła do tut. Sądu powództwo o: zasiłek chorobowy w wysokości 100% oraz jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległa 5 października 2007 r.

Prawomocnym postanowieniem tut. Sądu z 8 stycznia 2015 r. wniosek o przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za okres od 9 października 2007 r. do 28 listopada 2007 r. i od 18 grudnia 2007 r. do 24 czerwca 2008 r. w wysokości 100% podstawy wymiaru został przekazany do rozpoznania i wydania decyzji (...) Oddział we W..

Decyzją z 6 lipca 2015 r., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 7, art. 8, art. 9 ust. 1 i art. 58 ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniach społecznych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zw. z art. 67 ust. 1, 3 i 4 ustawy z 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okresy: od 22 października 2007 r. do 26 października 2007 r.; od 30 października 2007 r. do 31 października 2007 r.; od 5 listopada 2007 r. do 28 listopada 2007 r.; od 18 grudnia 2007 r. do 27 grudnia 2007 r.; od 2 stycznia 2008 r. do 18 stycznia 2008 r.; od 21 stycznia 2008 r. do 23 czerwca 2008 r.

Okoliczności bezsporne.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie

W myśl **art. 6 ust. 1 i art. 9 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.) zw. dalej ustawą wypadkową, ubezpieczonemu, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy przysługuje zasiłek chorobowy w wysokości 100 % podstawy wymiaru.**

Organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za sporne okresy powołując się na **art. 67 ust. 4 ustawy z 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 159 ze zm.), zwanej dalej ustawą zasiłkową, w zw. z art. 58 ustawy wypadkowej, w myśl którego jeżeli niewypłacenie zasiłku w całości lub w części było następstwem błędu płatnika składek, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 1, albo (...), roszczenie o wypłatę zasiłku przedawnia się po upływie 3 lat.** Ponadto, w przypadku okresów: od 18-27 grudnia 2007 r., 2-18 stycznia 2008 r., od 21 stycznia 2008 r. do 22 kwietnia 2008 r. brak było potwierdzonego związku niezdolności do pracy z wypadkiem.

Należy jednak wskazać, że roszczenie powódki o wypłatę zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego uległo przedawnieniu w trybie **art. 6 ust. 1 ustawy zasiłkowej stanowiącego, że roszczenie to przedawnia się po upływie 6 miesięcy od ostatniego dnia okresu, za który zasiłek przysługuje.** Ostatnim dniem okresu zasiłkowego, za który przysługiwał ubezpieczonej zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego był 23 czerwiec 2008 r. (od 24 czerwca 2008 r. ubezpieczona miała prawo do świadczenia rehabilitacyjnego). Zatem sześciomiesięczny okres przedawnienia minął 23 grudnia 2008 r. Tymczasem ubezpieczona złożyła wniosek o przyznanie jej zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego (wyrównanie do 100% podstawy dotychczas wypłaconych świadczeń) dopiero 16 września 2010 r., a więc ze znacznym uchybieniem terminu.

Jednocześnie nie można przyjąć, że **niezgłoszenie roszczenia o wypłatę zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonej (art. 67 ust. 3 ustawy zasiłkowej).** Okoliczność, że ubezpieczona wytoczyła przeciwko pracodawcy proces o ustalenie zdarzenia z 5 października 2007 r. za wypadek przy pracy, nie wyłączało możliwości równoczesnego złożenia wniosku o wypłatę świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego do organu rentowego. Toczące się postępowanie sądowe i wyrok wydany 31 maja 2010 r. przez tut. Sąd w sprawie IV 2 P 659/08 między innymi uznający zdarzenie z 5 października 2007 r. za wypadek przy pracy, nie stanowiło przeszkody do rozpatrzenia wniosku. Nie może zatem zostać uznane za przyczynę niezależną od ubezpieczonej na zgłoszenie roszczenia w przewidzianym terminie. **Należy wskazać, że organ rentowy rozpoznający wniosek o świadczenia z tytułu wypadku przy pracy nie jest związany prawomocnym wyrokiem wydanym w sprawie z powództwa pracownika przeciwko pracodawcy o uznanie zdarzenia za wypadek przy pracy (art. 365 § 1 k.p.c.); wyrok taki nie ma powagi rzeczy osądzonej w sprawie toczącej się na skutek odwołania od decyzji organu rentowego (art. 366 k.p.c.).**

Jednakże, przyjmując nawet, że dopiero po uprawomocnieniu się wyroku tut. Sądu w sprawie IV 2 P 659/08 ustała przeszkoda umożliwiająca ubezpieczonej zgłoszenie roszczenia, to i tak uległo ono przedawnieniu (art. 67 ust. 4 ustawy zasiłkowej). Bez wątplenia do niewyrównania ubezpieczonej ewentualnego zasiłku chorobowego z tytułu ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100% podstawy wymiaru, doszło z błędu ZUS – na skutek zaniechania podjęcia czynności w sprawie, tj. wypłaty wyrównania lub wydania decyzji odmownej. Przy czym w ocenie Sądu, 3 letni termin przedawnienia, o jakim mowa w art. 64 ust. 4 ustawy zasiłkowej w przypadku zaistnienia okoliczności, o jakich mowa w art. 67 ust. 3 ustawy zasiłkowej, winien być liczony od ustania przyczyny uniemożliwiającej ubezpieczonemu zgłoszenie roszczenia. Natomiast od ostatniego dnia, za który zasiłek przysługiwał, termin przedawnienia może

być liczony w sytuacji, gdy nie zaistniały żadne przeszkody uniemożliwiające zgłoszenie roszczenia. Zatem w takim przypadku bieg przedawnienia, powinien być liczony od 21 czerwca 2010 r. (wyrok I instancji ogłoszono 31 maja 2010 r.), czyli upłynął on 21 czerwca 2013 r. W sprawie wprowadzie była złożona apelacja, jednakże wyrok Sądu I instancji nie został zaskarżony przez żadną ze stron w części ustalającej zdarzenie z 5 października 2007 r. za wypadek przy pracy. W tym zakresie, stał się zatem prawomocny już w I instancji (art. 363 § 3 k.p.c.). Natomiast w myśl **art. 477⁹ § 4 k.p.c., jeżeli organ rentowy nie wyda decyzji w terminie dwóch miesięcy, licząc od dnia zgłoszenia roszczenia w sposób przepisany, odwołanie można wnieść w każdym czasie po upływie tego terminu.**

Ubezpieczona miała, więc wystarczająco dużo czasu na to, aby zachowując należyłą staranność podjąć stosowne czynności w celu realizacji przez organ rentowy dochodzonych przez nią roszczeń. Tym czasem odwołanie zostało złożone przez ubezpieczoną dopiero 6 listopada 2014 r., czyli po ponad 4 latach od złożenia wniosku, który nie został rozpoznany przez organ rentowy.

W tym kontekście, bez znaczenia było, czy wniosek ubezpieczonej o wypłatę zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego był zasadny, czy też nie, bo nawet gdyby niezdolność do pracy w spornym okresie była spowodowana wypadkiem przy pracy z 5 października 2007 r. to i tak roszczenie uległo przedawnieniu.

Stan faktyczny w zasadzie był bezsporny i oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentacji organu rentowego, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności.

Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonej, które były szczere i korespondowały z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy przepisu **art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.** oddalił odwołanie ubezpieczonej, nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.